

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIII. De Severo Episcopo Antiochiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. λγ'.

Περί σεβέρου ἡγεμένου ἀντιοχείας.

CAP. XXXIII.

De Severo Episcopo Antiochia.

ΕΚεβελημύρα τούνον Φλαβιανῶ, σεβέρου
 ἡγετον ἱεραλικὸν τῆς ἀντιοχείας θρόνον
 ἀνεῖσι, χρηματιζέσης τῆς πόλεως ἐτ' ἑπτά-
 τον καὶ ἑξήκον καὶ πεντακοσίων, ἀνατὸν δι-
 ον μῆνα, τῆς ἑκτῆς ἡμεμέσεως τῆς τινικὰ δὲ
 κήλη, καὶ τῶδε τῶ γεφῶ χρηματιζέ-
 σης πρῶτον τεσσαρακοσὸν καὶ ἑξακοσίων ἐ-
 τ' ὅς παλιδά τῶ σωζοπολιτῶν κληρω-
 σάμην, ἢ μία τῆς πιδῶν ἐστὶν ἔθνης, δικα-
 σκῶς πρῶτω ἐρολακῆ λόγους ἀνατὸν βηρυ-
 τίων ἐκ τῆς τῆ νόμων ἀσκήσεως διτὸ τῆ
 ἀγῆς μετὰ λαβὸν βαπίσματος ἀνατὸν ἱερεῶν
 τῶν λεονίαν τῆ δεσπεσίαν μάρτυρα, τῆ
 ἡ τῆς τειπολιτῶν φοινίκης πῶδε πμω-
 μέαν, ἡ τὸν μονήρη βίον μετῆλθεν ἐν πνι-
 φρονησειῶ, ἀνατὸν μέθον χωρὸν κειμύρα
 γάης τῆ πολίσματ' καὶ τῆ λεγομένης μαι-
 μά τῆ πολυχνίαν ἐνθα καὶ πέτετ' ὁ ἴσθη τ' ἀν-
 τῆς γάης πρῶσεθρῶσας, καὶ σὺ πμοθέω τῶ
 ἀνδρῶ πεφθῶσας, διὰ τῆ ἀνῶν ἡλθε σκαμ-
 μάτων, πολὺν λόγον ἐαυτῶ κατὰ λειοπῶς
 καὶ τῆ φάλιαν μὲν ὁ σεβέρου διαλογικῶς
 συμπλέκετ', τ' αὐτῆς ἀποπρῶτερον καθεστῶπ
 μοίρας πῶ τῶ μίαν φύσιν ὑσερον τῆς ἐν
 καλχηδόνι συνόδε καὶ τῶν δύο πρῶσεθρῶν
 φύσεις ἡ τῆς κρείαν ἡμῆς ἡσθ χρεῖε, ἡρο-
 μέαν. Ἐξελάνθειαν δὲ πρὸς αὐτῆ τῆ φάλιαν καὶ
 τῶν σὺν αὐτῶ ἡ οικείαν φρονησειῶ, μετ' ἐτε-
 ρων πολλῶν τῶ πῶ πλήσια δοξαζόντων
 αὐτῶ. ἐνθεν ἐπὶ τῶ βασιλέως ἀνεῖσι πόλιν,
 ὑπερτε αὐτῆ καὶ τῶν ἄμα αὐτῶ Ἐξεληλα-
 μέαν πρῶσεθρῶν καὶ ἀνασασίαν τῶ βα-
 σιλῆ γνάμμου κατὰ σκατα, ὡς τῶ πῶ τε-
 τῶν τῶ συχεῶσαν τὸν σεβέρου βίον ἀνείλη-
 πται. συνοδικῶς τούνον ἡπτολάς γεφῶν
 ὁ σεβέρου, ῥητῶς τῶ ἐν καλχηδόνι σύνο-
 δον ἀνατεθεμάτικῶ πῶ τῶ πρὸς ἀλκί-
 σανα φησὶ γεφῶματῶ ταυτῶ τῶ ῥήμα-
 τα. Τὰ μὲν συνοδικῶ τιμοθέε τῶ νῦν
 κωνσταντινουπόλεως ἐδέχθη ἐν ταυτῶ ἐν πα-
 λαιστῆ ἢ δὲ κατὰ ῥεσις μακεδονίαν, καὶ
 φλαβιανῶ, ὅδε ἐδέχθη ἄλλ' ἐδέ τῶ
 συνοδικῶ σεβέρου. ἀλλὰ καὶ διοκομήσαντες
 ἐν ταυτῶ, ἀτιμαζέντες καὶ ὑβριζέν-
 τες ἀξίως ἐφυγον, τῆς πόλεως ἐπ' αὐτῆς

Ejecto igitur Flaviano, Severus ad
 Episcopatum Antiochenſis Eccle-
 ſiæ promotus est anno urbis Antiochiæ
 quingentesimo sexagesimo primo,
 menſe Dio, Indictione sexta currentis
 tunc circuli. Quo tempore vero ex-
 scribimus, annus est Antiochenorum
 ſexcentefimus quadregesimus primus,
 Hic Severus patriam habuit Sozopo-
 lim, unam ex urbibus provinciæ Pifi-
 diæ. A primū quidem Beryti cau-
 ſidicinæ operam dederat. Poſtea ve-
 ro, relicto jurisprudentiæ studio, cum
 ſacrum baptiſmum ſuſcepſiſſet in Eccle-
 ſia admirandi Martyris Leontii, qui in
 urbe Phœnicis maritimæ Tripoli, lum-
 mo honore colitur, ilicò monaſticam
 vitam amplexus est in quodam mona-
 ſterio, quod inter civitatem Gazam &
 oppidum Majumam in medio itineris
 poſitum est. Quo in loco Petrus quo-
 que Iberus, qui ejuſdem Gazaræ Epi-
 ſcopus fuit, & qui cum Timotheo A-
 luro in exilium miſſus est, Monaſticum
 vivendi genus excoluit, crebrisque ho-
 minum ſermonibus celebratus est.
 Porro Severus quodam die, diſputatio-
 ne habita congreſſus est cum Nepha-
 lio: qui prius quidem idem cum ipſo
 ſenſerat de unica Chriſti natura: poſt-
 ea vero defenſoribus Chalcedonenſis
 Synodi & iis, qui duas in Domino no-
 ſtro Jeſu Chriſto naturas prædicabant,
 ſeſe adjunxerat. Ab hoc igitur Ne-
 phalio & à Monachis, qui cum illo e-
 rant, Severus unà cum illis, qui opinio-
 ni ejus adhærebant, ejeçtus est ex mo-
 naſterio. Qui mox ad regiam urbem
 perrexit, tam pro ſe, quam pro illis, qui
 unà cum ipſo expulſi fuerant, legatio-
 nem obiturus. Hoc modo ad noti-
 tiam & familiaritatem Imperatoris A-
 naſtaſii pervenit, ut pluribus refert is,
 qui vitam Severi conſcripſit. Porro
 Severus in Epiſtolis ſuis Synodicis,
 Chalcedonenſem Synodum diſertè
 anathematizavit. Qua de re Mona-
 chi Paſteſtinæ in litteris ad Alcifonem
 ita ſcribunt. Synodica quidem Epi-
 ſtolæ Timothei Conſtantinopolitani
 hic in Paſteſtina ſuſceptæ ſunt. Ma-
 cedonii verò & Flaviani depoſitio
 haudquaquam ſuſcepta est. Sed
 neque Severi ſynodica ſuſceptæ ſunt
 litteræ. Verum hi, qui eas attule-
 rant, contumelia & probris affecti,
 ſicut merebantur, fugam arripuerunt,

Cum populus civitatis & Monachi ad-
versus eos insurrexissent. Et Palaestina
quidem hoc in statu erat. Eorum ve-
rò, qui Antiochiæ subjacent, alii qui-
dem per fraudem inducti sunt. Ex
quorum numero est Marinus Episco-
pus Beryti. Alii verò vi ac neces-
sitate compulsi, consenserunt Severi Syn-
odicis, quibus Anathema contineba-
tur, tam adversus Synodum Chalcedo-
nensem, quam adversus reliquos, qui
duas in Domino nostro naturas aut
proprietas dixerant, alteram carnis,
alteram Deitatis. Quidam cum ne-
cessitate adacti consensissent, postea
mutati sententiam revocarunt: inter
quos sunt Episcopi, qui subjacent Apa-
meæ. Nonnulli consentire penitus
recusarunt. Ex quorum numero est
Julianus Episcopus Bostreæ, & Epipha-
nius Tyri, & alii quidam, utajunt, Epi-
scopi. Iauri verò tandem ad sanam
mentem reversi, pristinum quidem er-
rorem suum jam damnant. Severum
autem cum sectatoribus suis anathe-
matizant. Quidam etiam ex iis, qui
sub Severo sunt Episcopi & Clerici, re-
lictis propriis Ecclesiis, aufugerunt.
Ex quibus est Julianus Episcopus Bos-
treæ & Petrus Damasci, qui apud nos
degunt. Mamas item: hic autem unus
fuisse videbatur ex duobus antesigna-
nis Dioscorianorum, à quibus Severus
ipse fuerat institutus: cum eorum arro-
gantiam improbasset. Et paulo post.
Monasteria verò, quæ hic sunt, & ipsa
Hierosolyma, aliæ item plurimæ civi-
tates unà cum suis Episcopis in recta fi-
de consentiunt. Pro quibus universis,
& pro nobis, ora, ne intremus in tenta-
tionem, Domine sanctissime & maxi-
mè honorandè Pater noster.

CAP. XXXIV.

De libello depositionis ad eundem Severum
misso à Cosma & Severiano.

Sed quoniam supradiçtæ litteræ te-
stantur, Episcopus, qui subiacebant
Ecclesiæ Apamænarum, à Severi com-
munionem recessisse. Adjiciamus hic, si
placet, ea quæ à Patribus accepimus, li-
cet nullis adhuc historiarum monumen-
tis sint prodita. Cosmas Episcopus no-
stre Epiphaniæ quam Orontes fluvius
alluit, & Severianus Episcopus vicinæ
urbis Aretusæ, synodicis Severi litteris
comoti, cum ab ejus communionem se se
abrupissent, libellum depositionis ad eum

τὴν δὴμα τε καὶ τῶν μοναχῶν κινήσαντων. καὶ
ἡμῶν παλαιστίνων ἐν τούτοις ἦν. τῶν δὲ ὑπὸ ἀν-
τιοχείας, οἱ μὲν σωμαπαχθέντες ὑπὸ τῆς ἐπι-
σκοπίας, οἱ δὲ ἐπὶ καὶ μαρῶν ὁ βηνεῦς ἐπίσκοπος
οἱ δὲ, βία καὶ ἀνάγκη συνέθεντο τοῖς συν-
κοῖς σεβήρι, ἀναθεματισμὸν ἔχουσι ἀμα-
τῆς σινώδου καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐπι-
σκοπῶν δύο φύσεις ἢ ιδιότησας ἐπὶ τῆς κυρίας, τῆς
σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος. οἱ δὲ, μετὰ τῆς
ἀνάγκης συνθέσθαι μετὰ τῶν ἀποστολικῶν
ἀνεκαλίσαντο. ὧν εἰσὶν οἱ ὑπὸ ἀπάμειαν
ἐπίσκοποι. ἄλλοι δὲ καθόλου οὐκ ἠθέλη-
σαν συνθέσθαι. ὧν εἰσὶν ἰεβλιανὸς ὁ βοσρεῖν
καὶ ἐπιφάνιος ὁ τυρῆς, καὶ ἄλλοι τῶν
ὡς φασί, τῶν ἐπι-
σκοπῶν. οἱ δὲ ἰαυ-
ρίων ἀνανήψαντες, ἐαυτῶν μὲν καταρ-
κῆσιν ἐπὶ τῆς παλαιστίνης ἀπατάτη. σεβήρι
δὲ καὶ τὰς σὺν αὐτῶν ἀναθεματίσασιν. ἐπι-
σχοῖ δὲ τῶν ὑπὸ σεβήρι ἐπι-
σκοπῶν, καὶ
κληρικῶν, τὰς ἐκκλησίας ἀφέντες, ἐφύ-
λιν ὧν ἐστὶ καὶ ὁ βοσρεῖν ἰεβλιανὸς καὶ πα-
τριάρχης ὁ δαμασκῆς, ὄντων δὲ διαγοῖσας ἄλλα
καὶ μάμας εἰς δὲ οὐκ εἶναι τῶν δοξαστῶν δύο
ἐξάρχων εἶναι τῶν διωσκορεϊανῶν, ὑφ' ὧν
καὶ σεβήρι κατήχηθη, καὶ ἀναγῆς ἀλλῶν τῶν
αὐθαδέας, καὶ μετέπειτα τὰ δὲ ἐπι-
μοναστήρια, καὶ ἀντὰ τὰ ἱεροσολυμα-
τικοῦσιν σὺν θεῷ περὶ τῶν ὁρθῶν πίστιν, καὶ
ἀλλὰ δὲ πλείους πόλεις μὲν τῶν ἐπι-
σκοπῶν ἀπάντων καὶ ἡμῶν παρὰ δὲ ἄλλων
ἐλθεῖν εἰς παρεμυσμὸν, δεῦρο δὲ ἀγιότατα
πρωτότατε ἡμῶν πᾶτερ.

Κεφ. λδʹ.

Περὶ τῆς συμφθέσεως αὐτῶν καὶ θαμρίσας ὑπὸ τῶν
καὶ σεβήριαν.

Ἐπειδὴ τοῖνυν ταῦτα τὰ γράμματα λέ-
γεται ὑπὸ ἀπάμειαν ἱερέας διωσκορεῖ-
σαι ἀπὸ σεβήρι, φέρε τί ποτε ὄμειν ὅτι
εἰς ἡμᾶς παρῶθεν διέβη, εἰ καὶ ἰσοῦσα με-
χειρὴν οὐκ ἀνείληπται. κοσμάς τῶν ἡμ-
τέρων ἐπι-
σκοπῶν ἐπιφάνειαν, ἢ τὸν ὁρθῶν
τῶν σύνοικον ἔχει, καὶ σεβηριανὸς δὲ ἐπι-
σχοῖ τῶν ἀσυγγέτονα, περὶ τῆς συνόδου
συνήρις παραχθέντες, καὶ τῆς ἐκείνης κοινῶν
ἀσυνήρις διωκορεῖαντες, βιβλίον καθαίρεισας